Εξέγερση Φυλακής Μαλανδρίνου – 9 Χρόνια Μετά

Βαγγέλης Πάλλης
17 Απρίλη 2016

Θα προσπαθήσω να αφηγηθώ από την αρχή έως το τέλος την εξέγερση (τα γεγονότα και την απόφαση του δικαστηρίου). Πιστεύω πως είναι μια οφειλόμενη υποχρέωση προς όλους εντός των τειχών και όλους και όλες εκτός των τειχών που συμμετείχαν. Αφορμή της σταγόνας που ξεχείλισε το ποτήρι της βίας, που βιώνουν οι κρατούμενοι στα κρατητήρια μεταγωγών και τις φύλακες, έτυχε να είναι ο κρατούμενος Δημητράκης Γιάννης. Επίσης έτυχε να είμαι κι εγώ κι άλλοι 68 κρατούμενοι στην Ακτίνα Θ. Η αυθόρμητη αντίδραση των κρατούμενων στη βία που ασκήθηκε στον Γιάννη ήταν εμπνευσμένη και ανταποκρίθηκε άμεσα στο κάλεσμα της αστραπής.

Αρχίσαμε να σπάμε και να βρίζουμε τους δεσμοφύλακες. Σχεδόν οι μισοί κρατούμενοι εγκλωβιστήκαμε στα σκαλιά που οδηγούν στον πρώτο όροφο μετά από αιφνίδιο σπρώξιμο της καγκελόπορτας από τον δεσμοφύλακα Σκαφτούρο Ευθύμιο (μάρτυρας κατηγορίας), σκυλί της ομάδας βασανιστών του Τσιρώνη Γεώργιου. Οι άλλοι μισοί προσπαθούσαν να ανέβουν στην ταράτσα. Εγώ, ο Γιάννης, ο Πάρις, ο Μπιντος και άλλοι, ανεβήκαμε στον όροφο -εκεί που τότε ήταν ένας μικρός χώρος για καφενεδάκι και τώρα θάλαμος- τοποθετήσαμε ένα χοντρό βιβλίο που μας έδωσε ο Γιάννης ανάμεσα στο πλαίσιο του παράθυρου κάτω από τους μεντεσέδες. Μετά από αρκετές φόρες που το ανοιγοκλείναμε, το παράθυρο έπεσε και το κάναμε εργαλείο για να ρίξουμε την κάτω πόρτα που μας είχε εγκλωβίσει (σημ. το παράθυρο ήταν γύρω στα 70 κιλά όποτε η χρησιμοποίηση του για την κρούση στην κάτω πόρτα απαιτούσε, εκτός άλλων τεχνικών, 8 χέρια να χτυπούν ανά δεκάλεπτο και με αλλαγή προσώπων λόγω κόπωσης).

Καθυστερήσαμε γύρω στις 2 ώρες να τη ρίξουμε και πλησίαζε η

ώρα να κλείσουν τις υπόλοιπες Ακτίνες πριν προλάβουμε να τους πείσουμε να εξεγερθούν (9 Ακτίνες με 630 κρατούμενους). Φώναξα στη δίπλα Ακτίνα, την Η’, να μείνουν έξω αλλά διαφώνησαν και μπήκαν στα κελιά τους για μεσημβρινή καταμέτρηση. Στην ταράτσα είχαν ανεβεί 10 κρατούμενοι, μεταξύ αυτών και ο Μάρκος Τζαβάρα και ο Μουσταφά Γιώργος. Επικοινωνώντας και με τις άλλες Ακτίνες διαπιστώσαμε πως και στις υπόλοιπες οι κρατούμενοι είχαν επιστρέψει στα κελιά. Στην ταράτσα είχαν ανεβεί αστυνομία, εξωτερική φρουρά, δεσμοφύλακες όπου μετά τον τραυματισμό του επικεφαλής από τον Μάρκο, υποχώρησαν και ανεβήκαμε και όλοι οι υπόλοιποι κρατούμενοι της Ακτίνας Θ’. Εντωμεταξύ είχε μεσολαβήσει ένα τρίωρο περίπου κλεφτοπόλεμου επάνω στην ταράτσα που ενθάρρυνε και τους υπόλοιπους κρατούμενους να αρχίσουν να χτυπούν τα κάγκελα των κελιών δημιουργώντας έναν απίστευτο θόρυβο.

Οι δεσμοφύλακες μετά απ’ αυτό παρέμειναν μαζί με τις δυνάμεις καταστολής ως απλοί θεατές μέχρι τέλους. Τις ταράτσες των πτερύγων τις καταλαμβάναμε μια-μια σπάζοντας τις επάνω κλειδαριές, με ένα μαντεμένιο καπάκι που σκέπαζε τον βόθρο στο προαύλιο της Ακτίνας. Το αμέσως επόμενο βήμα εφόσον απεγκλωβίσαμε όλες τις ακτίνες εκτός της Ακτίνα Ζ’ – των εργαζομένων και λοιπών – που στην πλειοψηφία τους αρνήθηκαν να συμμετάσχουν και έτσι δεν τους ανοίξαμε. Συζητήσαμε και έγινε κατανοητό σε αρκετούς κρατούμενους ότι η βίαιη επέμβαση των κατασταλτικών δυνάμεων ήταν ΑΔΥΝΑΤΟΝ να επιχειρηθεί λόγω της ΔΟΜΗΣ του κτιρίου. Αφού είπαμε αρκετοί κρατούμενοι από ποιο μετερίζι μπορεί ο καθένας να βοηθήσει, ο Γιάννης ανέλαβε να ενημερώσει τους αλληλέγγυους εκτός των τειχών και εγώ να μιλήσω με τις υπόλοιπες φυλακές να περιμένουν να τους στείλουμε τα αιτήματα. Είπα του Γιάννη πως πρέπει να τα γράψουμε, για να τα κοινοποιήσουμε στις άλλες φυλακές αλλά και για να τα παραδώσουμε το πρωί έτσι ώστε να εκμεταλλευτούμε την αυθόρμητη εξέγερση προς όφελος των κρατουμένων. Εντωμεταξύ παρουσιάστηκε κι ένα άλλο πρόβλημα από τις κοινότητες των κρατούμενων, αμφισβητώντας τον Γιάννη επειδή δεν ήξεραν τι θα πράξει την ώρα των ευθυνών. Έτσι, κάναμε γύρο με τον Γιάννη

την ταράτσα της φυλακής και τους ενημερώσαμε. Αφού σύστησα τον Γιάννη σε όλους τους κρατούμενους που ήμασταν στην ταράτσα των φυλακών Μαλανδρίνου, τους είπαμε να μην ανησυχούν και πως αυτό δεν έπρεπε καν να τεθεί σαν ερώτημα.

Κατόπιν κατεβήκαμε στο κελί του Γιάννη από την ταράτσα για να γράψουμε τα αιτήματα, αφότου είχαμε καταστρέψει όλες τις εγκαταστάσεις φυσικά (ρεύμα δεν είχαμε, λειτουργούσε με γεννήτριες). Οι τροχοί που χειρίζονταν τα ΜΑΤ κόβοντας τα κάγκελα ακούγονταν σα να ήταν δίπλα μας, δηλαδή έξω από το κελί. Πήραμε ένα κονσερβοκούτι, σκίσαμε ένα στρώμα και φτιάξαμε ένα αυτοσχέδιο φυτίλι που ποτίσαμε με λάδι κι έτσι δημιουργήσαμε μια εστία φωτός (καντήλι) και γράψαμε τα αιτήματα. Ανεβήκαμε επάνω στην ταράτσα και είπαμε στους κρατούμενους, συμπεριλαμβανομένων της Αλβανικής, της Ρωσικής κοινότητας και των Κούρδων, να επικοινωνήσουν με τις φυλακές και να γράψουν τα ίδια αιτήματα. Αντίπαλος πλέον ήταν η φθορά, το κρύο, οι προβοκάτορες και η έλλειψη νερού, φαγητού αλλά και τσιγάρων. Εδώ πρέπει να σημειώσουμε ότι η τροφοδοσία αγαθών στη φυλακή Μαλανδρίνου γινόταν κάθε Τρίτη. Η 23^{η} Απρίλη ήταν Δευτέρα κι έτσι οι προμήθειες των κρατουμένων ήταν σχεδόν μηδαμινές και καταδίκαζαν τη γρήγορη φθίνουσα πορεία.

Ξέχωρα από αυτό, ένας κρατούμενος, που εξέτιε ποινή για διακίνηση ναρκωτικών (όταν υπηρετούσε ως δεσμοφύλακας στην Πάτρα), είχε ανοίξει μια δίοδο διαφυγής από την Ακτίνα Ι’ και προέτρεπε τους κρατούμενους να κατέβουν από την ταράτσα. Όταν το μάθαμε, του ζήτησα τον λόγο – χτυπώντας τον ταυτόχρονα – και τότε ξεπήδησε μια ομάδα Αλβανών ισοβιτών (που συνεργάζονταν μαζί του στις φύλακες της Πάτρας αλλά και στις φύλακες Μαλανδρίνου στη διακίνηση ναρκωτικών και είχαν απειλητική συμπεριφορά εναντίον μου) δηλώνοντάς μου ότι αυτός που χτύπησα ήταν φίλος τους. Δίπλα μου στάθηκαν αρκετοί κρατούμενοι και μου είπαν πως θα με στηρίξουν γιατί έχω δίκιο. Τους ευχαρίστησα και τους είπα πως δεν χρειάζομαι τη βοήθεια τους, διότι θα μιλήσω μαζί τους (όπως και έκανα δημόσια πάνω στην ταράτσα) και θα το λύσουμε μόλις τελειώσει η εξέγερση. Το

κατάλαβαν ότι ήταν λάθος να σκοτωθούμε στην ταράτσα του Μαλανδρίνου και δέχτηκαν να το λύσουμε μετά την εξέγερση.

Το ίδιο βράδυ μαζευτήκαμε και συζητήσαμε για τις δυσκολίες που είχαμε ήδη και που έρχονταν. Είχαμε όμως ανεβασμένο ηθικό, διότι ο Γιάννης είχε κάνει καλή δουλειά με τους αλληλέγγυους εκτός των τειχών και ήδη ακούγαμε τις φωνές τους έξω από τα τείχη των φυλακών Μαλανδρίνου. Όμως αυτό από μόνο του δεν αρκούσε. Την Τετάρτη 25 Απρίλη, οι κρατούμενοι της Αλβανικής κοινότητας ζήτησαν να συζητήσουμε με θέμα να λήξει η εξέγερση και να παραδώσουμε τη φυλακή. Οι συζητήσεις γίνανε δημόσια και η πλειοψηφία των κρατουμένων είπε πως λόγω των σύνθετων προβλημάτων που έχουν προκύψει στην ταράτσα (έλλειψη τροφής, τσιγάρων και νερού) αλλά και της αμφισβήτησης, αποφασίστηκε προς το απόγευμα να παραδοθεί η φυλακή. Η κοινότητα των Κούρδων, στην πλειοψηφία τους σχεδόν, κάποιοι Έλληνες, κάποιοι Αλβανοί και κάποιοι Ρώσοι διαφώνησαν, αλλά οι συλλογικές διαδικασίες είχαν αποφασίσει η φυλακή να παραδοθεί. Παρόλο που εμείς, οι μετέπειτα 4 κατηγορούμενοι -Μάρκος Τζαβάρα, Γιώργος Μουσταφά, Γιάννης Δημητράκης και Πάλλης Βαγγέλης- αλλά και αρκετοί άλλοι κρατούμενοι αρνηθήκαμε να συμμετέχουμε στην παράδοση της φυλακής συνειδητά, αυτό δεν αρκούσε.

Υ.Γ.: Η εξέγερση του Απρίλη του 2007 έγινε αυθόρμητα και είναι αφιερωμένη από εμάς, τους κρατούμενους που συμμετείχαμε, σε όλους όσους βασανίζονται, εξευτελίζονται και ταπεινώνονται από τους μηχανισμούς της καταστολής στα κρατητήρια μεταγωγών και στις φύλακες.

Υ.Γ.2: Η αυλαία της εξέγερσης του Απρίλη του 2007 έπεσε στο

Τριμελές Εφετείο Πλημμελημάτων Λαμίας την 17η Φλεβάρη του 2015, με την αμετάκλητη απόφαση 41/2015 (ΥΠΟΘΕΣΗ ΒΑΓΓΕΛΗ ΠΑΛΛΗ) όπου έτσι θα μπορεί κάποιος να την ανασύρει από το αρχείο των ποινικών χρονικών που θα κατατεθεί από τον ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΟΜΑΡΑ – δικηγόρο Αθηνών Σταδίου 33 6ος όροφος. ΤΕΛΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΦΥΛΑΚΗ.

Υ.Γ.3: Την απόφαση 41/2015 την έχει από τις αρχές του Απρίλη, και ο δικηγόρος ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ ΚΩΣΤΑΣ – Λεωφόρος Αλεξάνδρας και

Κυρίλλου Λουκάρεως 11 γωνία (συνήγορος του Γιάννη Δημητράκη στο Πρωτόδικο Άμφισσας για την υπόθεση Μαλανδρίνου).

Για να θυμόμαστε οι παλιοί και να μαθαίνουν οι νέοι/ες.



Δείτε επίσης:

https://wordpress2786.wordpress.com/2016/04/25/%CE%B1%CE%BB%CE%B7%CE%B8%CE%B5%CE%B9%CE%B5%CF%83-%CF%80%CE%BF%CF%85-%CF%80%CF%81%CE%B5%CF%80%CE%B5%CE%B9-%CE%BD%CE%B1-%CE%B3%CE%BD%CF%89%CF%81%CE%B9%CE%B6%CE%BF%CF%85%CE%BD-%CE%BF%CF%83%CE%BF%CE%B9/